

været Gardister, om, at det ikke vilde være muligt indenfor Kastellets Lokaler at færdes med Garderhøjde og Garderhue. Efter at dette Resultat var klarlagt, blev vi enige om, at Kastellet ikke kunde anvendes til Livgarden. Jeg lægger Vægt paa dette, fordi jeg anser det for givet, at den store Nyordning af Nationalmuseet maa ende med, at Nationalmuseet flyttes ud i Kastellet; dette foregribes altsaa ikke. Jeg er tillige tilfreds med, at den Ordning, der herved opnaas, er af en saadan Karakter, at der ikke i den paatænkte Anvendelse af Kastellet varigt vil kunne findes Grund til at forhindre Museumsplanens Gennemførelse. Der skal ganske vist være Generalbolig derude, men enhver kan sige sig selv, at Generalen kan lige saa godt bo et andet Sted som i Kastellet. Dernæst bliver der tilbage en lille Smule Vintermandskab, som man har rigelig Plads til andre Steder, selv om man vil ønske at bevare denne Styrke i København. Endvidere tænkes anbragt nogle Kystartillerister derude, til Trods for at der i Kystforterne er Plads til 10 Gange saa mange, som Kystartilleriet overhovedet skal indkalde paa eet Tidspunkt, og til Trods for at Uddannelsen dog naturligere, forekommer det mig, maatte kunne foregaa dér end paa Kastellets Eksercerplads. Den hele Ordning er i den Grad blottet for det svageste Grundlag af Argumenter, at det vil være indlysende for alle, at den Dag der bliver Enighed om det rimelige i at benytte Kastellet til Nationalmuseum, vil det, her opretholdes, fornuftigvis ikke være tilstrækkelig Grund til at hindre dette. Dernæst er der opnaaet Enighed om, at Gymnastikskolen flyttes ud til Rideskolen, og dette forekommer mig at være en overmaade rimelig Fremgangsmaade.

Angaaende Militærhospitalet er der opnaaet Forstaaelse om, at den Sag udskydes af Hensyn til de Overvejelser, Ministeriet foretager; men med Hensyn til disse Overvejelser Resultat vil jeg for mit Vedkommende udtale Ønsket om, at Ministeriet maa komme til Klarhed over, at man ikke vil faa Brug for det nye Garnisonssygehus til Militæretaten. Efter de Oplysninger, som foreligger, kan man ikke være i Tvivl om, at indenfor Epidemisygehuset og Marinehospitalet vil der kunne skaffes den fornødne Plads til det, der bliver tilbage af Mandskab i København, og det vil utvivlsomt være det ønskeligste, at det nye Garnisonssygehus da i fuldt Omfang kan overgaa til civil Benyttelse. Jeg bør maaske tilføje, at naar den ærede Ordfører for Partiet Venstre (I. A. Hansen) et Par Gange

sagde „det i Krigens Løb for den langt overvejende Del byggede Garnisonssygehus“, er den e Betegnelse ikke korrekt, idet langt den største Del af Udgifterne til Garnisonssygehusets Bygninger er afholdt efter Foraaet 1920. — Dette er altsaa de Punkter, paa hvilke der er opnaaet en mere eller mindre udpræget Enighed.

I øvrigt er Uenigheden bevaret indenfor Udvalget. Dette gælder de 10 Mill. Kr. til Opførelse af Kaserner og andre militære Anlæg ovre i Jylland. Behandlingen deraf har jo fra Ministeriets Side været den ejendommelige, at man blankt stiller Forslag om de 10 Mill. Kr.s Anvendelse uden at give Oplysning om, hvad de skal anvendes til. Saa vidt man forstaaer, vil der i det væsentlige være Brug for en Feltartillerikaserne; men denne Feltartillerikaserne foreligger der ingen Planer for, i hvert Fald ikke overfor Udvalget. Der foreligger ingen Besked om, hvor den skal ligge, og ingen som helst Angivelse af, hvad den skal koste. Selv ved smaa Byggeforetagender indenfor andre Etater forelægges der Rigsdagen fuldstændig Redegørelse for, hvad man paatænker af Udgifter, og hvorledes Planen er lagt. Det er ikke Tilfældet her. Jeg kan vanskeligt tænke mig andet end, at hvis man vil anvende en nogenlunde forstandig Fremgangsmaade, vil man kunne klare sig med meget mindre end 10 Mill. Kr. Vi forvort Vedkommende vil naturligvis være rede til at forhandle derom, naar udarbejdede Forslag foreligger; men paa et Tidspunkt, hvor der kun foreligger Forslag om Anvendelse af 10 Mill. Kr. uden Angivelse af, hvortil de skal anvendes, kan vi forvort Vedkommende kun anbefale at stemme den paagældende Paragraf ud.

Den samme Hemmelighedsfuldhed, som Ministeriet viser paa dette Punkt, har det vist overfor Udvalget med Hensyn til hele den kommende Garnisonsordning. Det er i den Henseende gaaet Udvalget en Smule ejendommeligt. Den 1. December skrev Rigsdagsudvalget til Ministeriet og udbad sig Oplysning om, hvilke Planer Ministeriet havde i den Henseende. Ministeriet svarede paa dette Spørgsmaal med et Par Linier, som intet sagde. Dette Svar modtog vi den 14. December. Men forud for det Tidspunkt, da Udvalget havde henvendt sig til Ministeriet, havde Ministeriet allerede tilstillet Underofficersforeningen en Skrivelse af 24. November, hvori Ministeriet gav Underofficersforeningen en Række af de Oplysninger, som det ikke fandt Anledning til at give Rigsdagsudvalget. Nu gik det saa underligt, at Underofficersforeningen